

اولین همایش ملی

افتخارهای نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری، عمران، گردشگری، انرژی و محیط زیست شهری و روستایی

۹ مرداد ۱۳۹۳

مفهوم محیطی، آموزشی و حرفه ای پایدار

مهران فرصت^۱. فرناز صدرنژاد^{۲*}

۱. مربی دانشگاه ساریان ساری؛ سمت: معاون آموزشی. forsat1351@yahoo.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات مازندران. 09117770142

architect.farnazsadrnezhad@yahoo.com

چکیده:

هر معمار، یا هر شخصی که پیکره ی ساختمانی را در سازش با دستورها و نمونه های طرح و اجرای از پیش تعیین و تدوین شده بر پا می دارد و بنایی را هماهنگ با بناهای موجود در میان آن ها یا در کنار آن ها جای می دهد، به رغم آزادگی ها و آزادی هایی که می تواند در تدوین شکل و مفهوم بنا داشته باشد، به محیط کم و بیش خشنی که از مجموعه ی روابط اقتصادی-اداری-تولیدی ساخته و پرداخته شده و حاوی فرهنگ خاص خود نیز هست، بی توجه نمی ماند. به میل یا با اکراه، بر اساس مصلحت اندیشی و صرفه جویی یا بر اساس الزام هایی که زاده ی قوانین و مقررات ساختمانی حاکم بر محیط اند، معمار یا شخص بر پا کننده ی یک پیکره ی ساختمانی، در جایی که ساخت و ساز به ثمر هر نوع کاربری ملزوم به توسعه «پایدار» و به معنای تفکر پیرامون کاربری های آتی، بسط و گسترش آن و پاسخ به نیازهای در حال تغییر در آینده می باشد حرکت می کند و داده هایی را که بیشتر ابزار کالبدی اند تا فکری، در تدوین و اجرای محصولی که آفرینشش را به عهده گرفته، مداخله می دهد. لذا در این پژوهش با مفهوم آموزش و نگرش بر باور یک مسیر در حال توسعه در معماری امروز گام بر می داریم و در این سیطره به نظریه های سازمان گرفته از معماری محقق و خلاق «تام می ین» به عنوان الگوی پایداری که در این راه نه به میثاق برتری در کسب جوایز، بلکه به عنوان پیشرو بودنش تکیه داریم.

واژگان کلیدی: مصالح بومی، آموزش، پایداری، فناوری، انرژی، خلاقیت